

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Torquetur mali Latronis exitiô. 67

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

A motis luminibus cæcos facit,
 Turbata in suo fonte lux est.
 Fluere ultra pura non potuit.
 Non toleravit meridianam lampadem
 Sacrificium Vespertinum.
 Exprobrare beneficia nesciens Deus,
 Ferme omnia nocti committit, ut lateant.
 Hoc omnium Maximum,
 Ostentare in meridie voluisse ne crederes,
 Adductis tenebris arcanum fecit in publico.
 Mutatione vestium
 Confessus se Reum Sol est;
 Nocentes radios sordidatus abjecit,
 Quibus in Dei damna cognosceret
 Clavos, Vepresque conceptos.
 Factam tenebris potestatem inimicus indoluit;
 Earum horam spectavit averfus,
 Et novæ se luci præparans
 Extinxit antiquam.
 Exemplo tam pudendi facinoris
 Vitari timuit oculus Mundi,
 Animalium Divinissimi famæ consultum,
 Dum summum illius piaculum
 Involutum est nocte.
 Suam in homine imaginem Deus,
 Cum depravata potissimum est,
 Ex defectu luminum noluit esse conspicuam.
 Eo consilio vitus universa turbasse,
 Ut dum suo singula intendunt periculo,
 Quid peccarent homines, non notarent.
 A Mundo majore
 Minor Mundus luctum edisce,
 Beandum te cum Cælo ne spera,
 Si eum Cælo non luxeris.

*Sacrificium Christi
 utique. Sacrificium
 vespertinum, mor-
 tuus est enim
 vespere.
 Ut nativitatem,
 institutionem
 Eucharistia, &c.
 Rei mutabant ve-
 stes, ut patet ex Tullio
 pluribus locis.*

*Senserat quodam
 modo dictum a
 Christo; hæc est hora
 vestra, potestas
 tenebrarum.
 Sol oculus mundi.*

Hoc est deicidium.

*Quare turbavit
 Deus omnia in
 morte Christi?*

*Mundus minor
 Homo a majore
 docetur Christi
 pœnas lugere.*

ELOGIUM LXVII.

TORQUETUR MALI LATRONIS
EXITIO,

Math. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

G 2

N 2

*Deut. 28. erit
Vita tua quasi pen-
dens ante te.*

*Saluum fac temet-
ipsum, & nos.*

*Inde enim occasio-
nem sumpserat
blasphemandi.
In hoc filius diaboli,
qui dicebat, & Chri-
sto, merte te deor-
sum, ut notat
Chrysost.*

*Hoc est, si filius Dei
es, & Rex Iudeorum,
saluum fac, &c.*

*Vade, Satana, scan-
dalo tu mihi es, di-
xit olim Petro avo-
canti se a Cruce.*

*Ita Photion securi
morituros arguit,
quod lugerent cum
Atheniensium opti-
mo tollendi.*

*Quam gravem in-
tulit injuriam
Christo latronis
impatientia.*

*Ita enim docent Pa-
tres, descendere illum
non debuisse, quia
Christus erat.*

*Non debuit, ne im-
perfectum relinqueret
opus nostra salutis.*

Ne tū plane Malus es Latro,
Qui ne pendente quidem coram te Vitam
Scieris suffurari.

Non profuturae salutis intentus aucupio
Eam, quae beare te poterat, perdidisti.

Non meruisti scelerum veniam abusus poena;
Amare te Christus non potuit,
Quia Crucem oderas;

Corrigere neglexit;

Quia nihil ex Cruce profeceras.

Invidum te sublimitatis suae sensit,

Qui eum monueris, ut descenderet;

In eo prodeus quam non honesta opinaberis de illo;

Cujus desideria crederes

Eadem esse posse cum tuis.

In mala causa pessimo usus argumento,

Benevolentiam Judicis

Unde lucrari speraveras, amisisti.

Laudare illi Crucem debueras, ut placeres;

Habet in illa delicias suas omnes,

Quas accusate ausum;

Si non Satanam, ut olim Petrum, appellat,

A Consortio Regni sui tanquam talem excludit.

Hominum optimo

Majorem injuriam querulus irrogasti,

Cum quo perire fortunam non crederes

Ipsi vitae usui praeferebam.

Voluisti blasphemus

Suavitatis Deo famam minuere,

Cum quo Mortis iter ingressus

Adhuc mœrere potueris,

Ac si tam malum iter

Tam bonus solati non sufficeret comes.

Ut Christum esse illum credas

Abire jubes à Cruce,

In qua ideo solum persistit, quia Christus est.

Tui similis neglexisset laudem constantiae,

Ut acerbiter fugeret poenae,

Quod à te tam dissimilis

Ideo non potuit, quia non debuit.

Gemina

Gemina morte peretunt
 Testis adesse recusat mitissimus Spiritus;
 Maturat ad Inferos iter suum,
 Ibi esse malens ubi nulla Redemptio est,
 Quam ubi tanta est sine fructu.
 Malum Latronem ne præteri,
 Qui bonum attendis.
 Portum Salutis utrinque scopuli obsident;
 Ne credas igitur sine causa
 Inter hanc geminam Pharon medium stare.

ELOGIUM LXVIII.
 HILARATUR BONI LATRONIS
 SALUTE.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Incidisti in latronem, Viator,
 Siftendus es,
 Cave fraudem;
 Latroni, ne bono quidem, fidendum.
 Ita perditus, ut de illo non aliud sit servatum,
 Quam quod perierit,
 Ex latrocinandi libidine
 Posteritati prope furatus est nomen suum.
 Vitam ejus tibi mors sola describat.
 Omnium peritus viarum,
 Nisi ejus, quæ duceret ad honesta,
 Ubique vagus, ubique profugus,
 Ut inveniri semel à Deo posset, figendus fuit.
 Flagitiis initiatus ad pœnas,
 Infortunio suo felix,
 Pereundi occasione servatus est.
 In eadem cum Innocentia damnatione,
 Non causa,
 Ejus locatus ad dexteram,
 Justus videri potuit, antequam esset.
 Tunc primum certior factus
 Stare semper Probitatem in medio,
 Sodalem arguens, seipsum accusans
 Ab utroque recessit extremo.

G 3

Der

*Quare Christus
 mortuus ante latro-
 nem, unde non fre-
 gerunt ejus crura.
 Sunt qui probabile
 putant, spectandum
 Christum se prabuissè
 damnatis ad
 terrorem.
 Ita fere Tertullianus,
 qui lib. de panit.
 vocat Davidem, &
 Pharaonem gemi-
 nam Pharon hu-
 mana vita.*

*Hoc Elogium, boni
 latronis epitaphium
 est, & in ejus tu-
 mulo incisum
 supponitur.
 Pauca enim de hoc
 latrone cognoscimus,
 ut ex Theoph. Ray-
 nauo in lib. de hoc
 ipso eruditissimo, ut
 cætera, scripto.*

*Mors enim latro-
 num insidiabatur
 itinerantibus.*

*Ne & tu times
 Deum, qui in eadem
 damnatione es.*

*Ad dexteram enim
 Christi ponuntur
 cægni, hædi ad
 sinistram.*